

Zrzeszenie Osób Dotkniętych Skutkami Dekretu Warszawskiego „Dekretowiec”

ul. Zwycięzców 35 m 7, 03-929 Warszawa, tel: 22 617 65 67
<http://dekretowiec.pl> E-mail: biuro.dekretowiec@gmail.com

Trybunał Konstytucyjny
Al. Jana Chrystiana Szucha 12A
00-918 Warszawa

dot. K 2/22, skarga Rzecznika Praw Obywatelskich dot. zmian Kodeksu Post. Adm.

Warszawa, 3.3.2022 r

Wysoki Trybunale,

nasze Zrzeszenie reprezentując środowisko mieszkańców Warszawy pozbawionych własności z powołaniem się na Dekret Warszawski z 26.10.1945 r:

1. popiera wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich oraz
2. wnosi o jego rozszerzenie polegające na stwierdzeniu niezgodności zaskarżonej ustawy z Konstytucją nie tylko w sprawach w toku, lecz także we wszelkich sprawach dotyczących nadużycia prawa.

Uzasadnienie:

28.12.2021 Rzecznik Praw Obywatelskich zaskarżył do Trybunału ustawę zmieniającą Kodeks Postępowania Administracyjnego nakazującą automatyczne umarzania spraw w toku dotyczących nie zrealizowanych od lat roszczeń. Celem wprowadzonych regulacji miało być „rozwiązanie” spraw roszczeń poprzez nakaz prawny nie podejmowania ich więcej ani nie rozstrzygania o ich słuszności lub nie przez organa państwa.

1. Takie działanie jest naszym zdaniem bezpośrednio wykluczone przez Art.77 Konstytucji, który mówi, że każdy może zawsze zwrócić się do sądu lub urzędu w sprawie, w której popełniono jego zdaniem nadużycie prawa, a instytucje państwa mają obowiązek tę sprawę wyjaśnić i jeśli to konieczne naprawić.
2. Dodatkowo pkt.2 artykułu 77 wyklucza z porządku prawnego wszelkie prawo, które mogłoby kogokolwiek w realizacji tych uprawnień ograniczać.
3. Europejska Karta Praw Człowieka w Art.47 - Prawo do skutecznego środka prawnego, która jest na podst. Art.92 Konstytucji elementem polskiego porządku prawnego została naszym przez zaskarżoną zmianę KPA spaczona, bo nikt nie może odwołać się w takich sprawach do sądu, jeśli zostały one prawomocnie umorzone przez organy administracji. Niespójność prawna między sądami i organami administracji jest widoczna i wypacza ona sens prawa.

4. Umorzenie jest instytucją prawną, lecz nie można zdaniem naszego Zrzeszenie pojmować jej jako instytucji polityki służącą rozwiązywaniu bieżących spraw społecznym. Nikt nie powinien zakazywać organom administracji podejmowania dowolnych spraw, ani nakazywać ich umarzania bez rozważenia.

Jakkolwiek powyższe cztery pryncypialne argumenty są wystarczające do stwierdzenia niekonstytucyjności zaskarżonej ustawy, a niekonstytucyjność ta jest wręcz zaznaczona w pkt.2 Art.77, niemniej nasze Zrzeszenie posiadając gromadzoną od kilkunastu lat wiedzę o realiach dochodzenia praw do utraconych nieruchomości warszawskich pragnie zwrócić uwagę na szczególnie w naszym odczuciu drastyczny cynizm wprowadzonej regulacji:

Należy zadać pytanie, czy dawni właściciele, którzy utracili swoje prawa 70-siąt za górą lat temu nie mieli wystarczająco czasu, żeby domagać się zwrotu lub odszkodowania i czy z tego tylko powodu roszczeń tych nie należy dziś umarzać. Otóż rzeczywiście dawni właściciele składali tysiące takich wniosków, lecz nic z tego więcej nie wynikło. W Urzędzie Miasta czeka ich ponad osiem i pół tysiąca niektóre po dziesięciolecia bezskutecznie na rozstrzygnięcie, choć zgodnie z prawem Urząd ma miesiąc czasu na wydanie decyzji ! Wojewódzki Sąd Administracyjny skazał Prezydenta Miasta prawomocnie w setkach przypadków na niezwłoczne wydanie decyzji o zwrocie lub odszkodowaniu lub stwierdzeniu braku uprawnień, lecz Prezydent Warszawy te wyroki, jak i nałożone na niego grzywny ignoruje. W sprawie tej, nie wykonywanych na masową skalę wyroków sądowych Prokuratura Okręgowa prowadziła dochodzenie pod sygnaturą akt PO.III Ds 78.2019, które umorzyła pod dramatycznie łamiącym prawo oraz pozbawionym logiki uzasadnieniem, co spowodowało, że umorzeniem tym zajmuje się obecnie sąd.

Niezależnie od szczegółów tych spraw wskazujących naszym zdaniem na szeroką sieć osób i podmiotów współuczestniczących w rozkradaniu nieruchomości warszawskich zaskarżona ustawa wyraża de facto absurdalne stwierdzenie: Prawa własności i roszczenia tych Warszawiaków, których ich pozbawiono należy dziś umarzać, bo za długo oni już swoją własność ! Jest to naszym zdaniem w tych okolicznościach oczywisty drastyczny cynizm, który dotyczy postępowań w toku.

Nasze nieruchomości, których zwrotu się domagamy pojawiają się w międzyczasie w obrocie wtórnym. Odmowa możliwości sądowych domagania się, żeby wróciły do prawowitego właściciela oznacza więc sankcjonowanie bezprawia.

Zaskarżoną ustawą dotkniętych jest wiele osób z naszego środowiska, a niektóre są w trakcie składania osobnych skarg do Wysokiego Trybunału. O skargach tych będziemy informowali.

W tego powodu wnosimy, jak na wstępie. Wniosek ten nie jest złożony w trybie przewidzianym w Art.191 Konstytucji, lecz wg. odpowiedzi Trybunału SBSP.451.7.2022 z 17.01.2022 jako ogólne złożenie opinii przez reprezentację środowiska, która formalnie nie jest stroną postępowania.

Prezes Zrzeszenia
Zbigniew Lisiecki

Członek Zarządu
Zofia Petitjean